

॥ श्रीमहाभारत-ध्यानम् ॥

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम्।
 प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥
 वागीशाद्याः सुमनसः सर्वार्थानामुपक्रमे।
 यं नत्वा कृतकृत्याः स्युस्तं नमामि गजाननम् ॥

॥ श्री-गुरु-प्रार्थना ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः।
 गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥
 सदाशिवसमारम्भां शङ्कराचार्यमध्यमाम्।
 अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥
 अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम्।
 तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री-गुरवे नमः ॥

॥ श्री-सरस्वती-प्रार्थना ॥

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिनिभैरक्षमालां दधाना
 हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण।
 भासा कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना
 सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥

॥ प्रार्थना ॥

अशुभानि निराचष्टे तनोति शुभसन्ततिम्।
 स्मृतमात्रेण यत् पुंसां ब्रह्म तन्मङ्गलं विदुः ॥ १ ॥
 भारताध्ययनात् पुण्यादपि पादमधीयतः।
 श्रद्धानस्य पूयन्ते सर्वपापान्यशेषतः ॥ २ ॥
 सरस्वतीपदं वन्दे श्रियः पतिमुमापतिम्।
 त्विषां पतिं गणपतिं बृहस्पतिमुखानृषीन् ॥ ३ ॥
 आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतं पुरुष्टुतम्।
 ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ॥ ४ ॥
 असच्च सच्चैव च यद् विश्वं सदसतः परम्।
 परावराणां स्रष्टारं पुराणं परमव्ययम् ॥ ५ ॥

मङ्गल्यं मङ्गलं विष्णुं वरेण्यमनघं शुचिम्।
नमस्कृत्य हृषीकेशं चराचरगुरुं हरिम्॥६॥

॥ श्री-व्यास-नमस्क्रिया ॥

महर्षेः सर्वलोकेषु पूजितस्य महात्मनः।
प्रवक्ष्यामि मतं कृत्स्नं व्यासस्यामिततेजसः॥१॥

व्यासं वसिष्ठनप्तारं शक्तेः पौत्रमकल्मषम्।
पराशरात्मजं वन्दे शुकतातं तपोनिधिम्॥२॥

अभ्रश्यामः पिङ्गजटाबद्धकलापः
प्रांशुर्दण्डी कृष्णमृगत्वक्परिधानः।
साक्षाल्लोकान्पावयमानः कविमुख्यः
पाराशर्यः पर्वसु रूपं विवृणोतु॥३॥

पाराशर्यवचः सरोजममलं गीतार्थगन्धोत्कटं
नानारव्यानककेसरं हरिकथासम्बोधनावोधितम्।
लोके सज्जनषट्पदैरहरहः पेपीयमानं मुदा
भूयाद्भारतपङ्कजं कलिमलप्रध्वंसि नः श्रेयसे॥४॥

जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः।
यस्यास्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत् पिबति॥५॥

॥ श्री-महाभारत-प्रार्थना ॥

धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन
पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन।
शत्रुर्विनश्यति धनञ्जयकीर्तनेन
माद्रीसुतौ कथयतां न भवन्ति रोगाः॥६॥

युधिष्ठिरो धर्ममयो महाद्रुमः
स्कन्धोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः।
माद्रीसुतौ पुष्पफले समृद्धे
मूलं कृष्णो ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च॥७॥ १-१-१२९

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम्।
देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत्॥८॥ १-१-१

नमो धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे।
ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान्॥९॥ १-१-३

ॐ श्री-गुरुभ्यो नमः।

॥ मङ्गलश्लोकाः ॥

स्वस्ति प्रजाभ्यः परिपालयन्तां
न्यायेन मार्गेण महीं महीशाः।
गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं
लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु ॥ १ ॥

काले वर्षतु पर्जन्यः पृथिवी सस्यशालिनी।
देशोऽयं क्षोभरहितो ब्राह्मणाः सन्तु निर्भयाः ॥ २ ॥

अपुत्राः पुत्रिणः सन्तु पुत्रिणः सन्तु पौत्रिणः।
अधनाः सधनाः सन्तु जीवन्तु शरदां शतम् ॥ ३ ॥

पाराशर्यवचः सरोजममलं गीतार्थगन्धोत्कटं
नानाख्यानककेसरं हरिकथासम्बोधनावोधितम्।
लोके सज्जनषट्पदैरहरहः पेपीयमानं मुदा
भूयाद्भारतपङ्कजं कलिमलप्रध्वंसि नः श्रेयसे ॥ ४ ॥

धर्मशास्त्रमिदं पुण्यमर्थशास्त्रमिदं परम्।
मोक्षशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामितबुद्धिना ॥ ५ ॥ १-६२-२५

भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ।
सम्प्रत्याचक्षते चेदं तथा श्रोष्यन्ति चापरे ॥ ६ ॥

भरतानां महज्जन्म शृण्वतामनसूयताम्।
नास्ति व्याधिभयं तेषां परलोकभयं कुतः ॥ ७ ॥ १-६२-२८

शरीरेण कृतं पापं वाचा च मनसैव च।
सर्वं सन्त्यजति क्षिप्रं य इदं शृणुयान्नरः ॥ ८ ॥ १-६२-२९

इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमम्।
श्राव्यं श्रुतिसुखं चैव पावनं शीलवर्धनम् ॥ ९ ॥ १-६२-५२

कीर्तिं प्रथयता लोके पाण्डवानां महात्मनाम्।
अन्येषां क्षत्रियाणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ १० ॥ १८-५-३८

कार्ष्णं वेदमिमं सर्वं शृणुयाद् यः समाहितः।
ब्रह्महत्यादिपापानां कोटिस्तस्य विनश्यति ॥ ११ ॥ १८-५-४१

महत्त्वाद् भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते।

निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १२ ॥ १८-५-४५

अष्टादशपुराणानि धर्मशास्त्राणि सर्वशः।

वेदाः साङ्खास्तथैकत्र भारतं चैकतः स्थितम् ॥ १३ ॥ १८-५-४६

श्रूयतां सिंहनादोऽयमृषेस्तस्य महात्मनः।

अष्टादशपुराणानां कर्तुर्वेदमहोदधेः ॥ १४ ॥ १८-५-४७

धर्मे चार्थे च कामे च मोक्षे च भरतर्षभ।

यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न कुत्रचित् ॥ १५ ॥ १८-५-५०

अनागतश्च मोक्षश्च कृष्णद्वैपायनः प्रभुः।

सन्दर्भं भारतस्यास्य कृतवान् धर्मकाम्यया ॥ १६ ॥ १८-५-६६

भारतश्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम।

सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ॥ १७ ॥ १८-६-८८

भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत्।

भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ॥ १८ ॥ १८-६-८९

भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः।

भारतं सेव्यते देवैर्भारतं परमं पदम् ॥ १९ ॥ १८-६-९०

भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ।

भारतात् प्राप्यते मोक्षस्तत्त्वमेतद्वीमि तत् ॥ २० ॥ १८-६-९१

महाभारतमाख्यानं क्षितिं गां च सरस्वतीम्।

ब्राह्मणान् केशवं चैव कीर्तयन् नावसीदति ॥ २१ ॥ १८-६-९२

वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्षभ।

आदौ चान्ते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ॥ २२ ॥ १८-६-९३

यत्र विष्णुकथा दिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः।

तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परं पदमिहेच्छता ॥ २३ ॥ १८-६-९४

एतत् पवित्रं परममेतद् धर्मनिदर्शनम्।

एतत् सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ॥ २४ ॥ १८-६-९५

कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम्।

तत् सर्वं नाशमायाति तमः सूर्योदये यथा ॥ २५ ॥ १८-६-९६

यदह्ना कुरुते पापं ब्राह्मणस्त्विन्द्रियैश्चरन्।
महाभारतमाख्याय सन्ध्यां मुच्यति पश्चिमाम् ॥ २६ ॥ १-२-३९४

यद्रात्रौ कुरुते पापं कर्मणा मनसा गिरा।
महाभारतमाख्याय पूर्वा सन्ध्यां प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ १-२-३९५

यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति
विप्राय वेदविदुषे च बहुश्रुताय।
पुण्यां च भारतकथां शृणुयाच्च नित्यं
तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ॥ २८ ॥ १-२-३९६

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा
बुद्ध्याऽऽत्मना वा प्रकृतेः स्वभावात्।
करोमि यद्यत् सकलं परस्मै
नारायणायेति समर्पयामि ॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at:
http://stotrasamhita.net/wiki/Mahabharata_Dhyanam.

📄 generated on **November 23, 2025**

Downloaded from 🌐 <http://stotrasamhita.github.io> | 📖 StotraSamhita | Credits